

Forats de bala al Teatre Valencià.

L'AFER «QUERELLA CONTRA ELS JOGLARS»

Ultrès contra la llibertat d'expressió

Aquesta setmana han començat les accions contra els autors del reportatge que vam publicar sobre «Teledèum». A més, un dels implicats en aquella querella n'ha presentat una altra per la mateixa causa

C. Puig

Dijous 24 d'octubre, les dues del migdia, redacció d'EL TEMPS. Sona el telèfon, i en despenjar l'auricular, una veu que s'identifica com a Jesus Rivaya Carol demana per Clàudia Puig, l'autora del reportatge sobre els querellants contra el *Teledèum*, i d'aquesta informació. Se li fa saber que cap dels membres del col·lectiu no hi és en aquell moment, i que, si vol deixar alguna raó, dicte el seu telèfon. Ho fa, i a la vesprada (4 i 30 minuts i caient sobre València una pedregada d'espant), una portaveu de C. Puig li torna la trucada, inquirint què vol.

Rivaya Carol, un del querellants que ixen en l'informe publicat al número 70 de la nostra revista, s'emballa: «Vull rectificar algunes de les da-

des que han aparegut a EL TEMPS sobre la meua persona. No sóc amic de Goig Escudero, per bé que no m'importaria. No he estat mai militant de Fuerza Nueva, tot i que hi tenia bons amics. Vaig ser expulsat del Frente de Juventudes i vaig estar vinculat, en la Facultat de Dret, a organitzacions d'estudiants sindicalistes. El meu nom va aparèixer en les llistes negres del Partit Republicà dels Estats Units com un representant destacat del moviment autogestionari espanyol, i com a perillós per als interessos dels EUA a Espanya».

«No he vist *Teledèum*, vaig tenir prou per adherir-me a la querella quan vaig veure el cartell amb el be parcel·lat que anunciava l'obra: em va semblar una irreverència. La querella no té un contingut polític, sinó religiós. En les meues classes de psicociologia de la Universitat Poli-

tècnica podria mostrar aquest article d'EL TEMPS com un exemple de manipulació periodística. Estic escrivint-ne una rectificació, puntualitzant tots aquests aspectes (la publicarem la setmana vinent, si arriba). Hi vull publicar també un article sobre la llibertat d'expressió, si em deixeu vosaltres, que parlexu tant d'aquesta llibertat. Jo estic pel diàleg, però alguns companys meus advocats que també heu tret estan analitzant el contingut de l'article per tal de preparar les mesures legals pertinents». El missatge, ininterromput, ha estat fet en un to i en un castellà formalment correctes.

L'advocat no tan desconegut

El diari integrista *Las Provincias* va muntar la setmana passada un espectacular escàndol per una obvietat sobre l'ús del vi en la missa feta per Àngel Luna en el transcurs d'un debat sobre les drogues a les Corts valencianes. El periòdic ultra anunciava el dia 25 la presentació d'una denúncia davant del jutjat de guàrdia per part d'un advocat contra Luna, portaveu socialista al Parlament valencià. En cap moment de la informació, publicada en primera plana, no es cita el nom del denunciador.

La raó, ben senzilla: el clandestí lletrat és Don Ramón Tatay Tatay, un altre dels querellants contra *Teledèum* que apareix en el nostre dossier. Don Ramón es addicte a les denúncies, com els lectors recordaran: contra el govern franquista d'aleshores, per «alta traición por entregar nuestras provincias africanas al extranjero»; contra el vice-president espanyol Guerra per «coacciones, amenazas y calumnias contra el Tribunal Constitucional»; contra els Joglars. I ara Luna. Quan li trucàrem per confirmar la nostra sospita ens digué, eufòric com un xiquet —té 90 anys— «¿Qui, si no jo, ho ha pogut fer?». Don Ramón, ociós i desficiós, entreté els seus darrers anys de vida fent d'inquisidor, diguem-ne, lúdic. *Las Provincias*, és clar, n'amaga el nom, i l'ou.

I els periodistes, al banquet dels acusats

Dimarts 29 d'octubre haurà eixit la sentència dictada per la jutgessa Rosa

Atemptat al
camió de
Joglar.

Franch —Jutjat de Districte número 7 de València— en el procés seguit contra els quinze periodistes que componen el col·lectiu Pablo Martínez. Fonts pròximes als acusats confien que la sentència serà absolutòria. La denúncia que ha provocat aquest juí va ser presentada per Carlos Verdú Sancho, advocat ultra que també

porta la direcció de la querella contra els Joglar, i contra el director de València Cinema, Vicent Vergara. Verdú va considerar que un article publicat a la cartellera *Turia* sobre el tema pel col·lectiu Pablo Martínez era ofensiu per al jutge Guillermo Forteza —instructor de la causa contra el *Teledèum*.

El juí contra els periodistes tingué lloc dilluns 21 d'octubre. Tots i cada un dels components del col·lectiu —tret de tres d'ells, que no hi pogueren comparèixer, donada la precipitació de la convocatòria— ratificaren la seua autoria de l'esmentat informe. El director de la cartellera *Turia*, J. Vanaclocha, havia comparegut davant de la jutgessa el 17 de setembre, per identificar els membres del Pablo Martínez, i reafirmar que l'article no volia faltar el respecte al jutge Forteza. El fiscal va demanar per a cadascun dels encausats 5.000 ptes. de multa, a més de les despeses del juí. Carlos Verdú, el denunciador, tot i ser vist per l'edifici del jutjats, no hi va comparèixer. L'advocat defensor, Francesc Soler, sol·licità la lliure absolució dels periodistes acusats, i qualificà de polític el juí de faltes i definí els acusadors com «persones que no han assumit el règim de llibertats consagrat per la constitució».

L'advocat Soler, d'altra banda, ha informat EL TEMPS que ja s'ha tancat el procés de la instrucció del sumari contra el *Teledèum*. Ara s'està a l'espera de les peticions del fiscal i de la data del juí. □

